Τρίτη, 20 Οκτωβρίου 2020

P9_TA(2020)0274

Νόμος για τις ψηφιακές υπηρεσίες και τα σχετικά με τα θεμελιώδη δικαιώματα ζητήματα

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Οκτωβρίου 2020 σχετικά με τον νόμο για τις ψηφιακές υπηρεσίες και τα σχετικά με τα θεμελιώδη δικαιώματα ζητήματα (2020/2022(INI))

(2021/C 404/03)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

— έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ), ιδίως το άρθρο 2,

— έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), ιδίως τα άρθρα 16 και 114,

— έχοντας υπόψη τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως το άρθρο 6, το άρθρο 7, το άρθρο 8, το άρθρο 11, το άρθρο 13, το άρθρο 21, το άρθρο 22, το άρθρο 23, το άρθρο 24, το άρθρο 26, το άρθρο 38 και το άρθρο 47,

— έχοντας υπόψη την οδηγία 2000/31/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά (οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο) ([1]),

— έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων) ([2]) (ΓΚΠΔ),

— έχοντας υπόψη την οδηγία 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) ([3]),

— έχοντας υπόψη την οδηγία (ΕΕ) 2018/1808 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Νοεμβρίου 2018, για την τροποποίηση της οδηγίας 2010/13/ΕΕ για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων) ενόψει των μεταβαλλόμενων συνθηκών της αγοράς ([4]),

— έχοντας υπόψη την οδηγία (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2019, για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και την τροποποίηση των οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ ([5]) (οδηγία για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας),

— έχοντας υπόψη τη σύσταση (ΕΕ) 2018/334 της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2018, σχετικά με μέτρα για την αποτελεσματική αντιμετώπιση του παράνομου περιεχομένου στο διαδίκτυο ([6]),

— έχοντας υπόψη την αξιολόγηση της Ευρωπόλ, της 18ης Σεπτεμβρίου 2018, με αντικείμενο την απειλή που αντιπροσωπεύει το οργανωμένο έγκλημα στο Διαδίκτυο (IOCTA),

— έχοντας υπόψη τη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

— έχοντας υπόψη το άρθρο 54 του Κανονισμού του,

— έχοντας υπόψη τις γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών και της Επιτροπής Πολιτισμού και Παιδείας,

— έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων (A9-0172/2020),

([1]) ΕΕ L 178 της 17.7.2000, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 1.
([3]) ΕΕ L 201 της 31.7.2002, σ. 37.
([4]) ΕΕ L 303 της 28.11.2018, σ. 69.
([5]) ΕΕ L 130 της 17.5.2019, σ. 92.
([6]) ΕΕ L 63 της 6.3.2018, σ. 50.

Τρίτη, 20 Οκτωβρίου 2020

Α. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως η προστασία της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, η αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων, καθώς και η ελευθερία της έκφρασης και της πληροφόρησης, θα πρέπει να είναι βαθιά ριζωμένα στον πυρήνα μιας επιτυχημένης και ισχυρής ενωσιακής πολιτικής για τις ψηφιακές υπηρεσίες· λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτά τα δικαιώματα θα πρέπει να ερμηνεύονται τόσο κατά το γράμμα όσο και κατά το πνεύμα του νόμου κατά την εφαρμογή τους·

Β. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα είδη των ψηφιακών υπηρεσιών και οι ρόλοι των παρόχων ψηφιακών υπηρεσιών έχουν αλλάξει ριζικά μετά την έκδοση της οδηγίας σχετικά με το ηλεκτρονικό εμπόριο πριν από 20 έτη·

Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η εμπιστοσύνη των χρηστών μπορεί να κερδηθεί μόνο εάν οι ψηφιακές υπηρεσίες σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματά τους, ώστε να εξασφαλίζονται μεν οι υπηρεσίες αλλά και να προσφέρεται ανταγωνιστικό πλεονέκτημα και σταθερό επιχειρηματικό μοντέλο στις εταιρείες·

Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι κανόνες προστασίας των δεδομένων που ισχύουν για όλους τους παρόχους που προσφέρουν ψηφιακές υπηρεσίες στο έδαφος της ΕΕ επικαιροποιήθηκαν και εναρμονίστηκαν πρόσφατα, σε ολόκληρη την ΕΕ, με τον γενικό κανονισμό για την προστασία των δεδομένων· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι κανόνες προστασίας της ιδιωτικής ζωής για ηλεκτρονικές επικοινωνίες, που είναι μέρος των ψηφιακών υπηρεσιών, καλύπτονται από την οδηγία για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες και είναι τη στιγμή αυτή υπό αναθεώρηση·

Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ποσότητα όλων των τύπων κοινής χρήσης περιεχομένου που δημιουργούν οι χρήστες και των υπηρεσιών μέσω τηλεματικών πλατφορμών, συμπεριλαμβανομένου του υπολογιστικού νέφους, έχει αυξηθεί εκθετικά με πρωτοφανείς ρυθμούς, καθώς διευκολύνεται από τις εξελιγμένες τεχνολογίες· λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτό περιλαμβάνει παράνομο περιεχόμενο, όπως εικόνες που απεικονίζουν υλικό σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών στο διαδίκτυο και περιεχόμενο που είναι μεν νόμιμο αλλά μπορεί να είναι επιβλαβές για την κοινωνία και τη δημοκρατία, όπως η παραπληροφόρηση σχετικά με τα μέτρα για τη νόσο COVID-19·

ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ρητορική μίσους και η παραπληροφόρηση εξαπλώνονται όλο και περισσότερο τα τελευταία χρόνια, καθώς ιδιώτες και αποσταθεροποιητικοί παράγοντες χρησιμοποιούν διαδικτυακές πλατφόρμες για να εντείνουν την πόλωση, η οποία χρησιμοποιείται με τη σειρά της για πολιτικούς σκοπούς· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι γυναίκες, οι έγχρωμοι, οι άνθρωποι που ανήκουν ή θεωρούνται ότι ανήκουν σε εθνοτικές ή γλωσσικές μειονότητες και τα άτομα ΛΟΑΤΚΙ συχνά πέφτουν θύματα ρητορικής μίσους και διακρίσεων, εκφοβισμού, απειλών και στοχοποίησης ως αποδιοπομπαίων τράγων στο διαδίκτυο·

Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτό προωθείται από διαδικτυακές πλατφόρμες των οποίων το επιχειρηματικό μοντέλο βασίζεται στη συλλογή και ανάλυση δεδομένων χρήστη, με σκοπό να αυξάνονται η κίνηση και τα «κλικ» και κατά συνέπεια τα δεδομένα κατάρτισης προφίλ και τα κέρδη· λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτό οδηγεί στην ενίσχυση του εντυπωσιοθηρικού περιεχομένου· λαμβάνοντας υπόψη ότι η ρητορική μίσους και η παραπληροφόρηση βλάπτουν το δημόσιο συμφέρον υπονομεύοντας τον κόσμιο και έντιμο δημόσιο λόγο και συνιστούν απειλές για τη δημόσια ασφάλεια, καθώς μπορούν να υποκινήσουν βία και στην πραγματική ζωή· λαμβάνοντας υπόψη ότι η καταπολέμηση του εν λόγω περιεχομένου είναι καίριας σημασίας για τη διασφάλιση του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και την προάσπιση του κράτους δικαίου και της δημοκρατίας στην ΕΕ·

Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και άλλες πλατφόρμες διανομής περιεχομένου χρησιμοποιούν τεχνικές κατάρτισης προφίλ για να στοχεύσουν και να διανείμουν το περιεχόμενό τους, καθώς και διαφημίσεις· λαμβάνοντας υπόψη ότι τα δεδομένα που συλλέγονται από τα ψηφιακά ίχνη φυσικών προσώπων μπορούν να εξορυχθούν με τρόπους που επιτρέπουν ένα πολύ ακριβές συμπέρασμα για πολύ προσωπικές πληροφορίες, ιδίως όταν τα εν λόγω δεδομένα συγχωνεύονται με άλλα σύνολα δεδομένων· λαμβάνοντας υπόψη ότι τα σκάνδαλα Cambridge Analytica και Facebook κατέδειξαν τους κινδύνους που συνδέονται με τις αδιαφανείς πράξεις επεξεργασίας δεδομένων των τηλεματικών πλατφορμών, αποκαλύπτοντας ότι ορισμένοι ψηφοφόροι είχαν στοχοποιηθεί εξειδικευμένα με πολιτική διαφήμιση και, ενίοτε, ακόμη και με στοχευμένη παραπληροφόρηση·

Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι αυτοματοποιημένοι αλγόριθμοι που αποφασίζουν πώς θα χειρίζονται, θα ιεραρχούν, θα διανέμουν και θα διαγράφουν περιεχόμενο τρίτων σε τηλεματικές πλατφόρμες, μεταξύ άλλων κατά τη διάρκεια πολιτικών και προεκλογικών εκστρατειών, συχνά αναπαράγουν υφιστάμενα πρότυπα διακρίσεων στην κοινωνία, οδηγώντας έτσι σε υψηλό κίνδυνο διακρίσεων για τα άτομα που έχουν ήδη πληγεί· λαμβάνοντας υπόψη ότι η ευρέως διαδεδομένη χρήση αλγορίθμων για αφαίρεση περιεχομένου ή φραγή περιεχομένου εγείρει επίσης ανησυχίες σχετικά με το κράτος δικαίου και ζητήματα νομιμότητας, νομιμοποίησης και αναλογικότητας·

Ι. λαμβάνοντας υπόψη ότι ένας μικρός αριθμός μη Ευρωπαίων, ως επί το πλείστον, παρόχων υπηρεσιών έχουν σημαντική ισχύ στην αγορά και επηρεάζουν τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των ατόμων, των κοινωνιών και των δημοκρατιών μας, ελέγχοντας τον τρόπο παρουσίασης των πληροφοριών, των υπηρεσιών και των προϊόντων, πράγμα που έχει σημαντικό

αντίκτυπο στη λειτουργία των κρατών μελών και στους πολίτες τους· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι αποφάσεις αυτών των πλατφορμών μπορούν να έχουν εκτεταμένες συνέπειες για την ελευθερία έκφρασης και την πληροφόρηση, καθώς και για την ελευθερία και την πολυφωνία των μέσων ενημέρωσης·

ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η πολιτική προσέγγιση για την αντιμετώπιση του παράνομου διαδικτυακού περιεχομένου στην ΕΕ έχει επικεντρωθεί κατά κύριο λόγο έως τώρα στην εθελοντική συνεργασία και σε δικαστική εντολή αφαίρεσης περιεχομένου, αλλά ότι όλο και περισσότερα κράτη μέλη θεσπίζουν εθνική νομοθεσία για την αντιμετώπιση του παράνομου περιεχομένου με μη εναρμονισμένο τρόπο· λαμβάνοντας υπόψη ότι στην πρόσφατη τομεακή νομοθεσία σε επίπεδο ΕΕ συμπεριλήφθηκαν διατάξεις για την αντιμετώπιση ορισμένων τύπων παράνομου περιεχομένου·

ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι μια αμιγώς αυτορρυθμιστική προσέγγιση των πλατφορμών δεν παρέχει επαρκή διαφάνεια, λογοδοσία και εποπτεία· λαμβάνοντας υπόψη ότι μια τέτοια προσέγγιση δεν παρέχει την ενδεδειγμένη ενημέρωση στις δημόσιες αρχές, την κοινωνία των πολιτών και τους χρήστες σχετικά με το πώς αντιμετωπίζουν οι πλατφόρμες παράνομο περιεχόμενο, δραστηριότητες και περιεχόμενο που παραβιάζει τους όρους και τις προϋποθέσεις τους, ούτε σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουν το περιεχόμενο εν γένει·

ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι μια τέτοια προσέγγιση ενδέχεται να μην εγγυάται τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και δημιουργεί μια κατάσταση όπου οι δικαστικές αρμοδιότητες μεταβιβάζονται εν μέρει σε ιδιώτες, γεγονός που ενέχει τον κίνδυνο παρέμβασης στο δικαίωμα της ελευθερίας έκφρασης·

ΙΔ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ρυθμιστική εποπτεία και η επίβλεψη έχουν τομεακό χαρακτήρα στην ΕΕ· λαμβάνοντας υπόψη ότι θα ήταν ωφέλιμος ο περαιτέρω και πιο ολοκληρωμένος συντονισμός μεταξύ των διαφόρων εποπτικών φορέων σε ολόκληρη την ΕΕ·

ΙΕ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η έλλειψη αξιόπιστων, συγκρίσιμων δημόσιων δεδομένων σχετικά με την επικράτηση παράνομου και επιβλαβούς διαδικτυακού περιεχομένου, τις ειδοποιήσεις και την αφαίρεση του περιεχομένου αυτού κατόπιν δικαστικής εντολής ή αυτορρυθμιστικά, καθώς και σχετικά με τη συνέχεια που δίνεται από τις αρμόδιες αρχές δημιουργεί έλλειμμα διαφάνειας και λογοδοσίας, τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα· λαμβάνοντας υπόψη ότι υπάρχει έλλειψη πληροφοριών σχετικά με τους αλγορίθμους που χρησιμοποιούνται από τις πλατφόρμες και τους δικτυακούς τόπους, καθώς και σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο οι πλατφόρμες αντιμετωπίζουν την εσφαλμένη αφαίρεση περιεχομένου·

ΙΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η σεξουαλική εκμετάλλευση των παιδιών στο διαδίκτυο είναι μία από τις μορφές παράνομου περιεχομένου που διευκολύνεται από τις τεχνολογικές εξελίξεις· λαμβάνοντας υπόψη ότι ο τεράστιος όγκος υλικού σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών που κυκλοφορεί στο διαδίκτυο επιφέρει σοβαρές προκλήσεις για τις προσπάθειες εντοπισμού, διερεύνησης και, κυρίως, ταυτοποίησης των θυμάτων· λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με την Ευρωπόλ, οι καταγγελίες διαδικτυακής ανταλλαγής υλικού σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών που υποβλήθηκαν στο NCMEC, με έδρα τις ΗΠΑ, αυξήθηκαν κατά 106 % κατά το τελευταίο έτος·

ΙΖ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ), το περιεχόμενο θα πρέπει να αφαιρείται μετά από δικαστική απόφαση κράτους μέλους· λαμβάνοντας υπόψη ότι οι πάροχοι υπηρεσιών φιλοξενίας μπορούν να αξιοποιήσουν αυτοματοποιημένα εργαλεία και τεχνολογίες αναζήτησης, προκειμένου να εντοπίσουν και να αφαιρέσουν περιεχόμενο που είναι ισοδύναμο με περιεχόμενο που είχε προηγουμένως κριθεί παράνομο, αλλά δεν πρέπει να υποχρεώνονται να ελέγχουν γενικά τις πληροφορίες τις οποίες αποθηκεύει ούτε να αναζητούν ενεργά περιστάσεις ή γεγονότα που δείχνουν ότι πρόκειται για παράνομες δραστηριότητες, όπως προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/31/ΕΚ·

ΙΗ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η αξιόπιστη ηλεκτρονική ταυτοποίηση είναι στοιχειώδης για τη διασφάλιση της ασφαλούς πρόσβασης σε ψηφιακές υπηρεσίες και για τη διεξαγωγή ηλεκτρονικών συναλλαγών με ασφαλέστερο τρόπο· λαμβάνοντας υπόψη ότι επί του παρόντος μόνο 15 κράτη μέλη έχουν κοινοποιήσει στην Επιτροπή το σύστημα ηλεκτρονικής ταυτότητας για διασυνοριακή αναγνώριση που εφαρμόζουν στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 910/2014 ([7]) (κανονισμός eIDAS)·

ΙΘ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το διαδίκτυο και οι διαδικτυακές πλατφόρμες εξακολουθούν να αποτελούν βασική εστία δραστηριοποίησης των τρομοκρατικών ομάδων και χρησιμοποιούνται ως εργαλείο προπαγάνδας, στρατολόγησης και προώθησης των δραστηριοτήτων τους·

([7]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 910/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, σχετικά με την ηλεκτρονική ταυτοποίηση και τις υπηρεσίες εμπιστοσύνης για τις ηλεκτρονικές συναλλαγές στην εσωτερική αγορά και την κατάργηση της οδηγίας 1999/93/ΕΚ (ΕΕ L 257 της 28.8.2014, σ. 73).

Τρίτη, 20 Οκτωβρίου 2020

1. πιστεύει στα σαφή κοινωνικά και οικονομικά οφέλη μιας λειτουργικής ψηφιακής ενιαίας αγοράς για την ΕΕ και τα κράτη μέλη της· επικροτεί αυτά τα οφέλη, ιδιαίτερα τη βελτίωση της πρόσβασης στις πληροφορίες και την ενίσχυση της ελευθερίας της έκφρασης· τονίζει τη σημαντική υποχρέωση να διασφαλιστεί ένα δίκαιο ψηφιακό οικοσύστημα στο οποίο θα γίνονται σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως κατοχυρώνονται στις Συνθήκες και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως η ελευθερία έκφρασης και πληροφόρησης, η απαγόρευση των διακρίσεων, η ελευθερία και η πολυφωνία των μέσων ενημέρωσης, η προστασία της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων, ενώ θα διασφαλίζεται η ασφάλεια των χρηστών στο διαδίκτυο· τονίζει το γεγονός ότι οι νομοθετικές και άλλες ρυθμιστικές παρεμβάσεις στην ψηφιακή ενιαία αγορά που αποσκοπούν στη διασφάλιση της συμμόρφωσης με την υποχρέωση αυτή θα πρέπει να περιορίζονται αυστηρά σε ό,τι είναι αναγκαίο· υπενθυμίζει ότι οι μηχανισμοί αφαίρεσης περιεχομένου που χρησιμοποιούνται χωρίς τις εγγυήσεις δέουσας διαδικασίας αντίκεινται στο άρθρο 10 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου·

2. παροτρύνει την Επιτροπή να υιοθετήσει μια προσαρμοσμένη κανονιστική προσέγγιση, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι διαφορές που εξακολουθούν να υφίστανται μεταξύ του διαδικτυακού και του μη διαδικτυακού κόσμου και οι προκλήσεις που προκύπτουν από την πολυμορφία των φορέων και των υπηρεσιών που προσφέρονται στο διαδίκτυο· στο πλαίσιο αυτό, θεωρεί ότι είναι απαραίτητο να εφαρμόζονται διαφορετικές κανονιστικές προσεγγίσεις για το παράνομο και το νόμιμο περιεχόμενο. τονίζει ότι το παράνομο διαδικτυακό περιεχόμενο και τα εγκλήματα που διευκολύνονται από τον κυβερνοχώρο θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με την ίδια αυστηρότητα και με βάση τις ίδιες νομικές αρχές όπως το παράνομο περιεχόμενο και η εγκληματική συμπεριφορά εκτός διαδικτύου, και με τις ίδιες εγγυήσεις για τους πολίτες· υπενθυμίζει ότι η οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο συνιστά το νομικό πλαίσιο για τις διαδικτυακές υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά που ρυθμίζει τη διαχείριση του περιεχομένου·

3. θεωρεί αναγκαία την ταχεία και συνεπή εξάλειψη του παράνομου περιεχομένου, προκειμένου να αντιμετωπίζονται τα εγκλήματα και οι παραβιάσεις των θεμελιωδών δικαιωμάτων· θεωρεί ότι οι εθελοντικοί κώδικες δεοντολογίας αντιμετωπίζουν μόνο μερικώς το ζήτημα·

4. καλεί τους παρόχους ψηφιακών υπηρεσιών να αποσύρουν περιεχόμενο από το διαδίκτυο, κατά τρόπο επιμελή, αναλογικό και χωρίς διακρίσεις, και λαμβάνοντας υπόψη σε κάθε περίσταση τα θεμελιώδη δικαιώματα των χρηστών, καθώς και να λαμβάνουν υπόψη τη θεμελιώδη σημασία της ελευθερίας έκφρασης και πληροφόρησης σε μια ανοικτή και δημοκρατική κοινωνία, για να αποφεύγεται η αφαίρεση περιεχομένου που δεν είναι παράνομο· ζητεί από τους παρόχους ψηφιακών υπηρεσιών, οι οποίοι επιθυμούν με δική τους πρωτοβουλία να περιορίσουν ορισμένο νομικό περιεχόμενο των χρηστών τους, να διερευνήσουν τη δυνατότητα επισήμανσης αντί της αφαίρεσης του εν λόγω περιεχομένου, ώστε να παρέχουν στους χρήστες την ευκαιρία να επιλέγουν με δική τους ευθύνη την πρόσβαση στο περιεχόμενο αυτό·

5. είναι της άποψης ότι οποιαδήποτε μέτρα αφαίρεσης περιεχομένου με νομική εντολή προβλέπονται στον νόμο για τις ψηφιακές υπηρεσίες θα πρέπει να αφορούν μόνο παράνομο περιεχόμενο, όπως ορίζεται στο ενωσιακό και το εθνικό δίκαιο, και ότι η νομοθεσία δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει απροσδιόριστες έννοιες και όρους, καθώς κάτι τέτοιο θα δημιουργούσε νομική αβεβαιότητα για τις τηλεματικές πλατφόρμες και θα έθετε σε κίνδυνο τα θεμελιώδη δικαιώματα και την ελευθερία του λόγου·

6. αναγνωρίζει, ωστόσο, ότι το τρέχον ψηφιακό οικοσύστημα ενθαρρύνει επίσης προβληματικές συμπεριφορές, όπως η μικροστόχευση με βάση χαρακτηριστικά που παρουσιάζουν σωματικά ή ψυχολογικά τρωτά σημεία, η διάδοση ρητορικής μίσους, ρατσιστικού περιεχομένου και παραπληροφόρησης, αναδυόμενα ζητήματα όπως η οργανωμένη κατάχρηση πολλαπλών πλατφορμών και η δημιουργία λογαριασμών ή η χειραγώγηση διαδικτυακού περιεχομένου από αλγόριθμους· σημειώνει με ανησυχία ότι ορισμένα επιχειρηματικά μοντέλα βασίζονται στην παρουσίαση εντυπωσιοθηρικού και πολωτικού περιεχομένου στους χρήστες, προκειμένου να αυξηθεί ο χρόνος προβολής τους και επομένως τα κέρδη των τηλεματικών πλατφορμών· υπογραμμίζει τις αρνητικές επιπτώσεις αυτών των επιχειρηματικών μοντέλων στα θεμελιώδη δικαιώματα των ατόμων και της κοινωνίας στο σύνολό της· ζητεί διαφάνεια σχετικά με τις πολιτικές χρηματικής αποτίμησης των τηλεματικών πλατφορμών·

7. τονίζει, ως εκ τούτου, ότι θα πρέπει να περιοριστεί η διάδοση αυτού του επιβλαβούς περιεχομένου· πιστεύει ακράδαντα ότι οι δεξιότητες γραμματισμού στα μέσα επικοινωνίας, ο έλεγχος εκ μέρους των χρηστών επί του περιεχομένου που τους προτείνεται και η πρόσβαση του κοινού σε υψηλής ποιότητας περιεχόμενο και εκπαίδευση είναι ζωτικής σημασίας στο πλαίσιο αυτό· επικροτεί επομένως την πρωτοβουλία της Επιτροπής να συστήσει ένα ευρωπαϊκό παρατηρητήριο ψηφιακών μέσων που θα στηρίζει τις ανεξάρτητες υπηρεσίες διασταύρωσης στοιχείων, θα αυξήσει την ενημέρωση του κοινού σχετικά με την παραπληροφόρηση στο διαδίκτυο και θα στηρίζει τις δημόσιες αρχές που είναι αρμόδιες για την παρακολούθηση των ψηφιακών μέσων·

8. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να στηρίξουν ανεξάρτητα και δημόσια μέσα ενημέρωσης και εκπαιδευτικές πρωτοβουλίες σχετικά με τον γραμματισμό στα μέσα επικοινωνίας και στοχευμένες εκστρατείες ευαισθητοποίησης στο πλαίσιο της κοινωνίας των πολιτών· επισημαίνει ότι θα πρέπει να δίνεται ιδιαίτερη προσοχή στο επιβλαβές περιεχόμενο στο πλαίσιο της στόχευσης των ανηλίκων που χρησιμοποιούν το διαδίκτυο, ιδιαίτερα όσον αφορά την έκθεσή τους σε φαινόμενα κυβερνοεκφοβισμού, σεξουαλικής παρενόχλησης, πορνογραφίας, βίας ή αυτοτραυματισμού·

Τρίτη, 20 Οκτωβρίου 2020

9. σημειώνει ότι, επειδή οι διαδικτυακές δραστηριότητες ενός ατόμου προσφέρουν αναλυτικές πληροφορίες σχετικά με την προσωπικότητά του και καθιστούν δυνατή τη χειραγώγησή του, η γενική και αδιάκριτη συλλογή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που αφορούν κάθε χρήση μιας ψηφιακής υπηρεσίας παρεμβαίνει δυσανάλογα στο δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα· σημειώνει, ειδικότερα, τις πιθανές αρνητικές επιπτώσεις των μικρο-στοχευμένων και συμπεριφορικών διαφημίσεων και της αξιολόγησης των ατόμων, ιδίως ανηλίκων και άλλων ευάλωτων ομάδων, λόγω του ότι παρεμβαίνουν στην ιδιωτική ζωή των ατόμων και εγείρουν ερωτηματικά σχετικά με τη συλλογή και τη χρήση των δεδομένων που χρησιμοποιούνται για την προσωπική στόχευση των εν λόγω διαφημίσεων, την προσφορά προϊόντων ή υπηρεσιών ή τον καθορισμό των τιμών· επιβεβαιώνει ότι το δικαίωμα των χρηστών να μην υφίστανται εκτεταμένη παρακολούθηση όταν χρησιμοποιούν ψηφιακές υπηρεσίες έχει συμπεριληφθεί στον ΓΚΠΔ και θα πρέπει να εφαρμόζεται σωστά σε ολόκληρη την ΕΕ· σημειώνει ότι η Επιτροπή έχει προτείνει να υπόκειται η στοχευμένη επεξεργασία περιεχομένου σε απόφαση προαιρετικής συμμετοχής, στο πλαίσιο της πρότασής της για νέο κανονισμό σχετικά με τον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής και την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες (2017/0003(COD))·

10. κρίνει ότι η παραπλανητική ή συγκαλυμμένη πολιτική διαφήμιση αποτελεί μια ειδική κατηγορία διαδικτυακής απειλής, καθώς επηρεάζει τους κεντρικούς μηχανισμούς που καθιστούν δυνατή τη λειτουργία της δημοκρατικής μας κοινωνίας, ιδιαίτερα όταν το εν λόγω περιεχόμενο χορηγείται από τρίτους, συμπεριλαμβανομένων ξένων παραγόντων· υπογραμμίζει ότι όταν η κατάρτιση προφίλ χρησιμοποιείται στην κατάλληλη κλίμακα για πολιτική μικροστόχευση με σκοπό τη χειραγώγηση της συμπεριφοράς των ψηφοφόρων, μπορεί να υπονομεύσει σοβαρά τα θεμέλια της δημοκρατίας· καλεί, ως εκ τούτου, τους παρόχους ψηφιακών υπηρεσιών να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για τον εντοπισμό και την επισήμανση περιεχομένου που αναφορτώνεται από αυτοματοποιημένους λογαριασμούς στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και αναμένει από την Επιτροπή να παράσχει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη χρήση αυτών των πειστικών ψηφιακών τεχνολογιών στις προεκλογικές εκστρατείες και στην πολιτική διαφήμιση· ζητεί, στο πλαίσιο αυτό, να θεσπιστούν αυστηρές απαιτήσεις διαφάνειας για την προβολή πολιτικών διαφημίσεων επί πληρωμή·

11. θεωρεί αναγκαίο να αφαιρείται το παράνομο περιεχόμενο με συνέπεια και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, προκειμένου να αντιμετωπίζονται οι παραβιάσεις του νόμου, ιδίως όσες αφορούν παιδιά και τρομοκρατικό περιεχόμενο, και οι παραβιάσεις των θεμελιωδών δικαιωμάτων με τις αναγκαίες διασφαλίσεις, όπως η διαφάνεια της διαδικασίας, το δικαίωμα προσφυγής και η πρόσβαση σε αποτελεσματική δικαστική προσφυγή· θεωρεί ότι οι εθελοντικοί κώδικες δεοντολογίας και οι τυποποιημένοι συμβατικοί όροι παροχής υπηρεσιών δεν έχουν επαρκή δύναμη επιβολής και έχουν αποδειχθεί ότι αντιμετωπίζουν μόνο εν μέρει το ζήτημα· τονίζει ότι η τελική ευθύνη για την επιβολή του νόμου, η λήψη αποφάσεων σχετικά με τη νομιμότητα τηλεματικών δραστηριοτήτων και η έκδοση εντολών προς παρόχους υπηρεσιών για αφαίρεση παράνομου περιεχομένου ή για αποκλεισμό της πρόσβασης σε αυτό θα πρέπει να αποτελούν αρμοδιότητα ανεξάρτητων αρμόδιων αρχών·

12. αναγνωρίζει το γεγονός ότι, ενώ η παράνομη φύση ορισμένων τύπων περιεχομένου μπορεί να αποδειχθεί εύκολα, η απόφαση είναι πιο δύσκολη για άλλους τύπους περιεχομένου, καθώς απαιτεί τη θεώρησή τους στο συγκεκριμένο πλαίσιο· προειδοποιεί ότι τα σημερινά αυτοματοποιημένα εργαλεία δεν είναι ικανά να προβούν σε κριτική ανάλυση και να αντιληφθούν επαρκώς τη σημασία του πλαισίου για συγκεκριμένα τμήματα περιεχομένου, γεγονός που θα μπορούσε να οδηγήσει σε άσκοπη αφαίρεση περιεχομένου και να βλάψει την ελευθερία έκφρασης και την πρόσβαση στην πολυφωνική ενημέρωση, μεταξύ άλλων όσον αφορά τις πολιτικές απόψεις, πράγμα που καταλήγει σε λογοκρισία· επισημαίνει ότι η επανεξέταση των αυτοματοποιημένων εκθέσεων από τους παρόχους υπηρεσιών ή τους αναδόχους τους μέσω ανθρώπου δεν επιλύει πλήρως το πρόβλημα αυτό, ιδίως εάν ανατίθεται σε υπαλλήλους ιδιωτικών εταιρειών οι οποίοι δεν έχουν επαρκή ανεξαρτησία, προσόντα και λογοδοσία·

13. σημειώνει με ανησυχία ότι το παράνομο περιεχόμενο στο διαδίκτυο μπορεί εύκολα και γρήγορα να πολλαπλασιαστεί και, ως εκ τούτου, ο αρνητικός αντίκτυπός του να αυξηθεί σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα· παρ' όλα αυτά πιστεύει ότι ο νόμος για τις ψηφιακές υπηρεσίες δεν πρέπει να εμπεριέχει καμία υποχρέωση των παρόχων υπηρεσιών φιλοξενίας ή άλλων τεχνικών μεσαζόντων να χρησιμοποιούν αυτοματοποιημένα εργαλεία για τον έλεγχο του περιεχομένου·

14. υπενθυμίζει ότι το παράνομο περιεχόμενο στο διαδίκτυο δεν πρέπει απλώς να αφαιρείται από τις τηλεματικές πλατφόρμες αλλά και να παρακολουθείται η σχετική συνέχεια από τις αρχές επιβολής του νόμου και το δικαστικό σώμα, όταν πρόκειται για εγκληματικές πράξεις· καλεί την Επιτροπή να εξετάσει το ενδεχόμενο επιβολής υποχρέωσης στις τηλεματικές πλατφόρμες να αναφέρουν σοβαρά εγκλήματα στην αρμόδια αρχή, όταν έχουν λάβει γνώση τέτοιων εγκλημάτων· θεωρεί, εν προκειμένω, ότι ένα βασικό ζήτημα σε ορισμένα κράτη μέλη δεν είναι μόνο το γεγονός ότι έχουν ανεπίλυτες υποθέσεις αλλά και ότι έχουν υποθέσεις που δεν έχουν καν ανοίξει· ζητεί να αρθούν τα εμπόδια στην υποβολή καταγγελιών στις αρμόδιες αρχές· είναι πεπεισμένο ότι, δεδομένης της διασυνοριακής φύσεως του διαδικτύου και της ταχείας διάδοσης παράνομου διαδικτυακού περιεχομένου, θα πρέπει να βελτιωθεί η συνεργασία μεταξύ των παρόχων υπηρεσιών και των αρμόδιων εθνικών αρχών, καθώς και η διασυνοριακή συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρμόδιων αρχών, με βάση τις αρχές της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας· τονίζει, στο πλαίσιο αυτό, ότι θα πρέπει να υπάρχει σεβασμός απέναντι στην έννομη τάξη της ΕΕ και στις καθιερωμένες αρχές της διασυνοριακής

Τρίτη, 20 Οκτωβρίου 2020

συνεργασίας, καθώς και αμοιβαία εμπιστοσύνη· καλεί τα κράτη μέλη να εξοπλίσουν τις αρχές επιβολής του νόμου και τις δικαστικές αρχές τους με την αναγκαία εμπειρογνωμοσύνη, τους πόρους και τα εργαλεία που θα τους επιτρέψουν να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά και αποδοτικά τον αυξανόμενο αριθμό υποθέσεων που αφορούν παράνομο διαδικτυακό περιεχόμενο και την επίλυση διαφορών σχετικά με την αφαίρεση περιεχομένου, καθώς και να βελτιώσουν την πρόσβαση στη δικαιοσύνη στον τομέα των ψηφιακών υπηρεσιών·

15. υπογραμμίζει ότι μια συγκεκριμένη πληροφορία μπορεί να θεωρηθεί παράνομη σε ένα κράτος μέλος αλλά καλύπτεται από το δικαίωμα ελευθερίας έκφρασης σε ένα άλλο· τονίζει ότι, προκειμένου να προστατευθεί η ελευθερία του λόγου, να αποφευχθούν συγκρούσεις νόμων, να αποτραπεί ο αδικαιολόγητος και αναποτελεσματικός γεωγραφικός αποκλεισμός και να επιδιωχθεί μια εναρμονισμένη ψηφιακή ενιαία αγορά, οι πάροχοι υπηρεσιών φιλοξενίας δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να αφαιρούν ή να απενεργοποιούν την πρόσβαση σε πληροφορίες που είναι νόμιμες στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένοι ή όπου διαμένει ή είναι εγκατεστημένος ο νόμιμος εκπρόσωπός τους· υπενθυμίζει ότι οι εθνικές αρχές μπορούν να επιβάλλουν εντολές αφαίρεσης περιεχομένου μόνο εκ μέρους ανεξάρτητων αρμόδιων αρχών που απευθύνονται σε παρόχους υπηρεσιών εγκατεστημένους στην επικράτειά τους· θεωρεί αναγκαία την ενίσχυση των μηχανισμών συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών με την υποστήριξη της Επιτροπής και των σχετικών οργανισμών της Ένωσης· ζητεί τη διεξαγωγή διαρθρωμένου διαλόγου μεταξύ των κρατών μελών, προκειμένου να προσδιοριστεί ο κίνδυνος συγκεκριμένων τύπων περιεχομένου και να εντοπιστούν πιθανές διαφορές στην αξιολόγηση αυτών των κινδύνων μεταξύ των κρατών μελών·

16. υπογραμμίζει ότι το παράνομο περιεχόμενο θα πρέπει να αφαιρείται από τη θέση όπου φιλοξενείται και ότι οι απλοί διαμεσολαβητές δεν είναι υποχρεωμένοι να αποκλείουν την πρόσβαση σε περιεχόμενο·

17. πιστεύει ακράδαντα ότι το ισχύον νομικό πλαίσιο της ΕΕ που διέπει τις ψηφιακές υπηρεσίες θα πρέπει να επικαιροποιηθεί με σκοπό την αντιμετώπιση των προκλήσεων που θέτει ο κατακερματισμός μεταξύ των κρατών μελών και των νέων τεχνολογιών, όπως η επικράτηση της κατάρτισης προφίλ και της αλγοριθμικής λήψης αποφάσεων που διέρχεται όλους τους τομείς της ζωής, καθώς και η διασφάλιση της νομικής σαφήνειας και του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων, ιδίως της ελευθερίας της έκφρασης και του δικαιώματος στην ιδιωτικότητα με διαχρονικό τρόπο, δεδομένης της ταχείας ανάπτυξης της τεχνολογίας·

18. επικροτεί τη δέσμευση της Επιτροπής να θεσπίσει εναρμονισμένη προσέγγιση για την αντιμετώπιση των υποχρεώσεων που επιβάλλονται στους παρόχους ψηφιακών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των διαδικτυακών διαμεσολαβητών, προκειμένου να αποφευχθεί ο κατακερματισμός της εσωτερικής αγοράς και η ασυνεπής επιβολή των κανονιστικών διατάξεων· καλεί την Επιτροπή να προτείνει τις πλέον αποδοτικές και αποτελεσματικές λύσεις για την εσωτερική αγορά στο σύνολό της, προσπαθώντας, παράλληλα, να αποφύγει τη δημιουργία νέων άσκοπων διοικητικών βαρών και διατηρώντας την ψηφιακή αγορά ανοικτή, δίκαια, ασφαλή και ανταγωνιστική για όλους τους συμμετέχοντες· τονίζει ότι το καθεστώς ευθύνης για τους παρόχους ψηφιακών υπηρεσιών πρέπει να είναι αναλογικό, δεν πρέπει να θέτει σε μειονεκτική θέση τους μικρούς και μεσαίους παρόχους και δεν πρέπει να περιορίζει αδικαιολόγητα την καινοτομία και την πρόσβαση σε πληροφορίες·

19. θεωρεί ότι η μεταρρύθμιση πρέπει να βασιστεί στα σταθερά θεμέλια της ισχύουσας ενωσιακής νομοθεσίας, να συμμορφώνεται πλήρως με αυτήν, ιδίως τον γενικό κανονισμό για την προστασία των δεδομένων και την οδηγία για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες, η οποία είναι σήμερα υπό αναθεώρηση, και να σέβεται την υπεροχή άλλων ειδικών νομικών πράξεων για κάθε τομέα, όπως της οδηγίας για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων· υπογραμμίζει ότι ο εκσυγχρονισμός των κανόνων για το ηλεκτρονικό εμπόριο μπορεί να επηρεάσει τα θεμελιώδη δικαιώματα· προτρέπει, ως εκ τούτου, την Επιτροπή να επιδεικνύει ιδιαίτερη προσοχή στην προσέγγισή της, αλλά και να ενσωματώσει διεθνή πρότυπα για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην αναθεώρησή της·

20. επισημαίνει ότι η πρακτική ικανότητα μεμονωμένων χρηστών να κατανοούν και να χειρίζονται την πολυπλοκότητα των οικοσυστημάτων δεδομένων είναι εξαιρετικά περιορισμένη, όπως και η ικανότητά του να προσδιορίζει κατά πόσο οι πληροφορίες που λαμβάνει και οι υπηρεσίες που χρησιμοποιεί είναι διαθέσιμες για τον ίδιο με τους ίδιους όρους που ισχύουν και για τους άλλους χρήστες· καλεί, ως εκ τούτου, την Επιτροπή να θέσει τη διαφάνεια και την απαγόρευση των διακρίσεων στο επίκεντρο του νόμου για τις ψηφιακές υπηρεσίες·

21. επιμένει ότι ο νόμος για τις ψηφιακές υπηρεσίες θα πρέπει να έχει στόχο να διασφαλίσει υψηλό επίπεδο διαφάνειας όσον αφορά τη λειτουργία των διαδικτυακών υπηρεσιών και ένα ψηφιακό περιβάλλον χωρίς διακρίσεις· τονίζει ότι, εκτός από το υφιστάμενο ισχυρό κανονιστικό πλαίσιο που προστατεύει την ιδιωτική ζωή και τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, απαιτείται να υποχρεούνται οι τηλεματικές πλατφόρμες να διασφαλίζουν τη νόμιμη χρήση των αλγορίθμων· καλεί, ως εκ τούτου, την Επιτροπή να αναπτύξει ένα καθεστώς βασισμένο στην οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο, το οποίο θα ορίζει σαφώς την ευθύνη των παρόχων υπηρεσιών να αντιμετωπίζουν τους κινδύνους που αντιμετωπίζουν οι χρήστες τους και να προστατεύουν τα δικαιώματά τους, να προβλέπουν δε υποχρέωση διαφάνειας και εξηγησιμότητας των αλγορίθμων, κυρώσεις ώστε να επιβάλλονται οι εν λόγω υποχρεώσεις, δυνατότητα ανθρώπινης παρέμβασης και άλλα μέτρα, όπως οι ετήσιοι ανεξάρτητοι έλεγχοι και οι ειδικές προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων για την υποστήριξη και την επιβολή της συμμόρφωσης·

22. τονίζει ότι ορισμένοι πάροχοι ψηφιακών υπηρεσιών πρέπει να είναι σε θέση να ταυτοποιούν τους χρήστες με σαφή τρόπο ισοδύναμο με τις μη διαδικτυακές υπηρεσίες· επισημαίνει την άσκοπη συλλογή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως οι αριθμοί κινητών τηλεφώνων, από τις τηλεματικές πλατφόρμες κατά την καταχώριση για την παροχή υπηρεσίας, πράγμα που συχνά προκαλείται από τη χρήση δυνατοτήτων ενιαίας σύνδεσης· υπογραμμίζει ότι ο ΓΚΠΔ περιγράφει με σαφήνεια την αρχή της ελαχιστοποίησης των δεδομένων, περιορίζοντας έτσι τα δεδομένα που συλλέγονται σε εκείνα μόνο που είναι αυστηρά απαραίτητα για τον συγκεκριμένο σκοπό· συνιστά να απαιτείται από τις τηλεματικές πλατφόρμες που υποστηρίζουν μια υπηρεσία ενιαίας εισόδου με κυρίαρχο μερίδιο αγοράς να υποστηρίζουν επίσης τουλάχιστον ένα ανοικτό σύστημα ταυτοποίησης που βασίζεται σε κοινόχρηστο, αποκεντρωμένο και διαλειτουργικό πλαίσιο·

23. υπογραμμίζει ότι, για τις περιπτώσεις στις οποίες χρειάζεται ένας ορισμένος τύπος επίσημης ταυτοποίησης εκτός διαδικτύου, πρέπει να δημιουργηθεί ένα ισοδύναμο ασφαλές διαδικτυακό σύστημα ηλεκτρονικής ταυτοποίησης· πιστεύει ότι η διαδικτυακή ταυτοποίηση μπορεί να βελτιωθεί με την εφαρμογή της διασυνοριακής διαλειτουργικότητας των ηλεκτρονικών ταυτοποιήσεων βάσει του κανονισμού eIDAS, σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση· ζητεί από την Επιτροπή να διερευνήσει τη δημιουργία ενός ενιαίου ευρωπαϊκού συστήματος σύνδεσης ως εναλλακτικής λύσης σε σχέση με τα ιδιωτικά συστήματα ενιαίας σύνδεσης και να θεσπίσει την υποχρέωση των ψηφιακών υπηρεσιών να προσφέρουν πάντα μια επιλογή μη αυτόματης σύνδεσης, η οποία θα καθορίζεται εξ ορισμού· υπογραμμίζει ότι η υπηρεσία αυτή θα πρέπει να αναπτυχθεί, έτσι ώστε η συλλογή ταυτοποιήσιμων δεδομένων πρόσβασης από τον πάροχο υπηρεσιών πρόσβασης να είναι τεχνικά αδύνατη και τα δεδομένα που συλλέγονται να είναι τα ελάχιστα δυνατά· συνιστά, ως εκ τούτου, στην Επιτροπή να διερευνήσει επίσης τη δημιουργία ενός συστήματος εξακρίβωσης για χρήστες ψηφιακών υπηρεσιών, προκειμένου να διασφαλιστούν η προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και η εξακρίβωση της ηλικίας, ιδίως για τους ανηλίκους, το οποίο δεν θα χρησιμοποιείται για εμπορικούς σκοπούς ούτε για την παρακολούθηση των χρηστών σε διάφορες τοποθεσίες· τονίζει ότι αυτά τα συστήματα σήμανσης και εξακρίβωσης θα πρέπει να εφαρμόζονται μόνο στις ψηφιακές υπηρεσίες που απαιτούν προσωπική ταυτοποίηση, επαλήθευση ταυτότητας ή επαλήθευση της ηλικίας· υπενθυμίζει ότι τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα της Ένωσης πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι ηλεκτρονικές ταυτότητες είναι ασφαλείς, διαφανείς, επεξεργάζονται μόνο τα δεδομένα που είναι απαραίτητα για την ταυτοποίηση του χρήστη και χρησιμοποιούνται μόνο για νόμιμο σκοπό, ενώ δεν χρησιμοποιούνται για εμπορικούς σκοπούς ούτε για τον περιορισμό της γενικής πρόσβασης στο διαδίκτυο ή για την παρακολούθηση των χρηστών σε διάφορες τοποθεσίες·

24. θεωρεί απαραίτητη την πλήρη εναρμόνιση και διασαφήνιση των κανόνων περί ευθύνης σε επίπεδο ΕΕ, προκειμένου να διασφαλιστούν ο σεβασμός των θεμελιωδών δικαιωμάτων και οι ελευθερίες των χρηστών σε ολόκληρη την ΕΕ· πιστεύει ότι οι εν λόγω κανόνες θα πρέπει να διατηρούν τις εξαιρέσεις από την ευθύνη για τους διαμεσολαβητές που δεν έχουν πραγματική γνώση της παράνομης δραστηριότητας ή των παράνομων πληροφοριών στις πλατφόρμες τους· εκφράζει την ανησυχία του για το γεγονός ότι οι πρόσφατες εθνικές νομοθεσίες για την αντιμετώπιση της ρητορικής του μίσους και της παραπληροφόρησης οδηγούν σε όλο και μεγαλύτερο ρυθμιστικό κατακερματισμό και σε χαμηλότερο επίπεδο προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην ΕΕ·

25. ζητεί, για τον σκοπό αυτό, νομοθετικές προτάσεις που θα διατηρούν ανοικτή και ανταγωνιστική την ψηφιακή ενιαία αγορά, προβλέποντας εναρμονισμένες απαιτήσεις ώστε οι πάροχοι ψηφιακών υπηρεσιών να εφαρμόζουν αποτελεσματικές, συνεκτικές, διαφανείς και δίκαιες διαδικασίες και διαδικαστικές εγγυήσεις για την αντιμετώπιση του παράνομου περιεχομένου σύμφωνα με το εθνικό και το ευρωπαϊκό δίκαιο, μεταξύ άλλων μέσω εναρμονισμένης διαδικασίας κοινοποίησης και ανάληψης δράσης·

26. πιστεύει, στο πλαίσιο αυτό, ότι είναι ζωτικής σημασίας να ισχύουν για τις τηλεματικές πλατφόρμες σαφείς κανόνες, απαιτήσεις και διασφαλίσεις όσον αφορά την ευθύνη για περιεχόμενο τρίτων· προτείνει τη θέσπιση κοινού ρυθμιστικού πλαισίου για αποτελεσματικό εντοπισμό και αφαίρεση παράνομου περιεχομένου·

27. επισημαίνει ότι οι κανόνες σχετικά με τους μηχανισμούς κοινοποίησης και δράσης πρέπει να συμπληρώνονται με απαιτήσεις να λαμβάνουν οι πλατφόρμες συγκεκριμένα μέτρα που να είναι ανάλογα με την εμβέλειά τους καθώς και τις τεχνικές και επιχειρησιακές τους ικανότητες, προκειμένου να αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά την εμφάνιση παράνομου περιεχομένου στις υπηρεσίες τους· αναγνωρίζει, ως εκ τούτου, όπου αυτό είναι τεχνολογικά εφικτό, βάσει επαρκώς τεκμηριωμένων εντολών που εκδίδονται από ανεξάρτητες αρμόδιες δημόσιες αρχές, και λαμβάνοντας πλήρως υπόψη το συγκεκριμένο πλαίσιο του περιεχομένου, να απαιτείται από τους παρόχους ψηφιακών υπηρεσιών να εκτελούν περιοδικές αναζητήσεις για συγκεκριμένα τμήματα περιεχομένου τα οποία έχουν ήδη κριθεί παράνομα από δικαστήριο, υπό την προϋπόθεση ότι η παρακολούθηση και η αναζήτηση των πληροφοριών που αποτελούν αντικείμενο τέτοιας διαταγής περιορίζονται σε πληροφορίες που μεταφέρουν μήνυμα το περιεχόμενο του οποίου παραμένει ουσιαστικά αμετάβλητο σε σύγκριση με το περιεχόμενο που οδήγησε στη διαπίστωση του παράνομου χαρακτήρα, και οι οποίες περιέχουν τα στοιχεία που προσδιορίζονται στη διαταγή, τα οποία, σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Οκτωβρίου 2019 στην υπόθεση C-18/18 ([8]), είναι πανομοιότυπα ή τέτοιας φύσης ώστε ο πάροχος υπηρεσιών φιλοξενίας να μη χρειάζεται να διενεργήσει ανεξάρτητη αξιολόγηση του εν λόγω περιεχομένου·

([8]) Απόφαση του Δικαστηρίου, της 3ης Οκτωβρίου 2019, *Eva Glawischnig-Pieszek* κατά *Facebook Ireland Limited*, C-18/18, EU:C:2019:821

Τρίτη, 20 Οκτωβρίου 2020

28. υποστηρίζει ότι η επιλογή των συγκεκριμένων μέτρων θα πρέπει να επαφίεται στις πλατφόρμες· υποστηρίζει μια ισορροπημένη προσέγγιση που θα βασίζεται σε διάλογο με τα ενδιαφερόμενα μέρη και σε εκτίμηση των κινδύνων που διατρέχουν οι πλατφόρμες, καθώς και μια σαφή αλυσίδα ευθύνης για την αποφυγή περιττών κανονιστικών επιβαρύνσεων για τις πλατφόρμες και περιττών και δυσανάλογων περιορισμών στα θεμελιώδη δικαιώματα, ιδίως στην ελευθερία της έκφρασης, στην πρόσβαση σε πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των πολιτικών ιδεών, και στο δικαίωμα στην ιδιωτική ζωή· τονίζει ότι ορισμένες υποχρεώσεις μπορούν να εξειδικευθούν περαιτέρω από την τομεακή νομοθεσία· τονίζει ότι δεν μπορεί κάθε μέτρο που λαμβάνεται για τον σκοπό αυτό να συνιστά, είτε de jure είτε de facto, γενική απαίτηση παρακολούθησης·

29. τονίζει την ανάγκη για κατάλληλες διασφαλίσεις και υποχρεώσεις δέουσας διαδικασίας, συμπεριλαμβανομένης της απαίτησης για εποπτεία και εξακρίβωση από άνθρωπο, πέραν των διαδικασιών προσφυγής, ώστε να μπορούν οι ιδιοκτήτες και οι αναφορτωτές περιεχομένου να υπερασπίζονται επαρκώς και εγκαίρως τα δικαιώματά τους και να διασφαλίζεται ότι οι αποφάσεις αφαίρεσης ή αποκλεισμού είναι νόμιμες, ακριβείς, βάσιμες, προστατεύουν τους χρήστες και σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα· επισημαίνει ότι πρέπει να επιβάλλονται κυρώσεις σε πρόσωπα που υποβάλλουν συστηματικά και επανειλημμένα παράνομες ή καταχρηστικές κοινοποιήσεις· υπενθυμίζει ότι, εκτός από τις διαδικασίες ειδοποίησης και την εξωδικαστική επίλυση διαφορών από πλατφόρμες σύμφωνα με το εσωτερικό σύστημα καταγγελιών, θα πρέπει να διατηρηθεί η δυνατότητα αποτελεσματικής δικαστικής προσφυγής, προκειμένου να ασκείται το δικαίωμα στην πραγματική προσφυγή·

30. υποστηρίζει τη διατήρηση του ισχύοντος πλαισίου σχετικά με την περιορισμένη ευθύνη για το περιεχόμενο και την αρχή της χώρας προέλευσης, αλλά θεωρεί απαραίτητο να βελτιωθεί ο συντονισμός των αιτήσεων αφαίρεσης μεταξύ των εθνικών αρμόδιων αρχών· υπογραμμίζει ότι το παράνομο περιεχόμενο θα πρέπει να αφαιρείται εκεί όπου φιλοξενείται· τονίζει ότι τέτοια αιτήματα πρέπει να υπόκεινται σε νομικές εγγυήσεις, προκειμένου να αποτρέπεται η κατάχρηση και να διασφαλίζεται ο πλήρης σεβασμός των θεμελιωδών δικαιωμάτων· επισημαίνει ότι τα αιτήματα αφαίρεσης περιεχομένου από αρμόδιες αρχές θα πρέπει να είναι συγκεκριμένα και να αναφέρουν με σαφήνεια τη νομική βάση για την αφαίρεση· τονίζει ότι ένας αποτελεσματικός μηχανισμός εποπτείας και επιβολής, συμπεριλαμβανομένων αναλογικών κυρώσεων που θα λαμβάνουν υπόψη τις τεχνικές και επιχειρησιακές ικανότητές τους, θα πρέπει να εφαρμόζεται στους παρόχους υπηρεσιών που δεν συμμορφώνονται με νόμιμες εντολές·

31. υπενθυμίζει ότι οι πάροχοι ψηφιακών υπηρεσιών δεν πρέπει να υποχρεούνται εκ του νόμου να διατηρούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των χρηστών ή συνδρομητών τους για σκοπούς επιβολής του νόμου, εκτός αν διατάσσεται η στοχευμένη διατήρηση από ανεξάρτητη αρμόδια αρχή με πλήρη σεβασμό του δικαίου της Ένωσης και της νομολογίας του ΔΕΕ· υπενθυμίζει επίσης ότι η εν λόγω διατήρηση δεδομένων θα πρέπει να περιορίζεται στα απολύτως αναγκαία όσον αφορά τις κατηγορίες δεδομένων που πρέπει να διατηρούνται, τα μέσα επικοινωνίας που επηρεάζονται, τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα και την εγκριθείσα περίοδο διατήρησης·

32. πιστεύει ότι για να προστατευθούν τα θεμελιώδη δικαιώματα των καταναλωτών, ο νόμος για τις ψηφιακές υπηρεσίες θα πρέπει να θεσπίσει κανόνες που έχουν στόχο να διασφαλίσουν ότι οι όροι των υπηρεσιών των παρόχων ψηφιακών υπηρεσιών είναι σαφείς, διαφανείς, δίκαιοι και διατίθενται στους χρήστες με εύκολο και προσβάσιμο τρόπο· εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι οι όροι παροχής υπηρεσιών σε ορισμένες πλατφόρμες περιεχομένου υποχρεώνουν τα όργανα επιβολής του νόμου να χρησιμοποιούν προσωπικούς λογαριασμούς για τη διερεύνηση ορισμένων καταγγελιών, γεγονός που συνιστά απειλή τόσο για τις εν λόγω έρευνες όσο και για την προσωπική ασφάλεια· ζητεί αποτελεσματικότερο συντονισμό μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά την παρακολούθηση της επιβολής του νόμου σχετικά με το παράνομο περιεχόμενο που επισημαίνεται· υπενθυμίζει ότι οι εντολές αφαίρεσης από ανεξάρτητες αρμόδιες αρχές θα πρέπει πάντα να βασίζονται στον νόμο, όχι στους όρους παροχής υπηρεσιών των παρόχων υπηρεσιών·

33. καλεί την Επιτροπή να διασφαλίσει ότι οι χρήστες έχουν πρόσβαση σε ποικίλο και ποιοτικό διαδικτυακό περιεχόμενο ως μέσο για τη διασφάλιση της επαρκούς ενημέρωσης των πολιτών· αναμένει ότι ο νόμος για τις ψηφιακές υπηρεσίες θα διασφαλίσει ότι το ποιοτικό περιεχόμενο των μέσων ενημέρωσης θα είναι εύκολα προσβάσιμο και εύχρηστο σε πλατφόρμες τρίτων και ότι οι αφαιρέσεις περιεχομένου θα συνάδουν με τα πρότυπα για τα ανθρώπινα δικαιώματα και θα περιορίζονται σε περιεχόμενο που είναι προδήλως παράνομο ή έχει κριθεί παράνομο από ανεξάρτητη αρμόδια αρχή· τονίζει ότι το νομικό περιεχόμενο δεν θα πρέπει να υπόκειται σε νομικές υποχρεώσεις αφαίρεσης ή αποκλεισμού·

34. τάσσεται υπέρ της ενίσχυσης του διαλόγου μεταξύ των κρατών μελών, των αρμόδιων αρχών και των ενδιαφερόμενων φορέων με στόχο την ανάπτυξη, την αξιολόγηση και τη βελτίωση της προσέγγισης μέσων μη δεσμευτικού δικαίου, όπως ο Κώδικας Δεοντολογίας της ΕΕ για την Παραπληροφόρηση, προκειμένου να αντιμετωπιστούν περαιτέρω κάποιες κατηγορίες νομικού περιεχομένου, συμπεριλαμβανομένης της παραπληροφόρησης· αναμένει από την Επιτροπή να εκδώσει κατευθυντήριες γραμμές που θα περιλαμβάνουν κανόνες αυξημένης διαφάνειας σχετικά με τον έλεγχο περιεχομένου και την πολιτική διαφήμισης σε ένα ειδικό μέσο που θα συνοδεύει τον νόμο για τις ψηφιακές υπηρεσίες, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η αφαίρεση και η φραγή του

νομικού περιεχομένου βάσει όρων και προϋποθέσεων περιορίζονται στο απολύτως ελάχιστο· επιπλέον, καλεί την Επιτροπή να θεσπίσει ένα πλαίσιο που θα αποτρέπει την άσκηση δεύτερου βαθμού ελέγχου από τις πλατφόρμες όσον αφορά περιεχόμενο που παρέχεται υπό την ευθύνη παρόχου υπηρεσιών μέσων ενημέρωσης και το οποίο υπόκειται σε συγκεκριμένα πρότυπα και σε ειδική εποπτεία·

35. τονίζει, επιπλέον, ότι οι χρήστες θα πρέπει να έχουν περισσότερες επιλογές και έλεγχο όσον αφορά το περιεχόμενο που βλέπουν, πράγμα που ισχύει και σε σχέση με τον τρόπο με τον οποίο κατατάσσεται το περιεχόμενο σε αυτούς καθώς και με τη δυνατότητα εξαίρεσης από οποιαδήποτε συγκέντρωση περιεχομένου· πιστεύει ακράδαντα ότι ο σχεδιασμός και η απόδοση των συστημάτων συστάσεων θα πρέπει να είναι φιλικά προς τον χρήστη και να υπόκεινται σε πλήρη διαφάνεια·

36. θεωρεί ότι η λογοδοσία, τόσο στον ιδιωτικό όσο και στον δημόσιο τομέα, και η τεκμηριωμένη χάραξη πολιτικής απαιτούν αξιόπιστα δεδομένα σχετικά με τη συχνότητα και την αντιμετώπιση της παράνομης δραστηριότητας και την αφαίρεση παράνομου περιεχομένου στο διαδίκτυο, καθώς και αξιόπιστα δεδομένα σχετικά με τους αλγόριθμους συγκέντρωσης περιεχομένου των τηλεματικών πλατφορμών·

37. στο πλαίσιο αυτό, ζητεί να επιβληθεί στις πλατφόρμες υποχρέωση ετήσιας, ολοκληρωμένης και συνεκτικής δημόσιας υποβολής εκθέσεων, ανάλογη με την εμβέλειά τους και την επιχειρησιακή τους ικανότητα, ειδικότερα σχετικά με τις διαδικασίες ελέγχου περιεχομένου, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών για τη λήψη μέτρων κατά των παράνομων διαδικτυακών δραστηριοτήτων και των τυποποιημένων δεδομένων σχετικά με τον όγκο του περιεχομένου που αφαιρείται και τους νομικούς λόγους και τη νομική βάση αυτής της αφαίρεσης, τον τύπο και την αιτιολόγηση των αιτημάτων αφαίρεσης που λαμβάνονται, τον αριθμό των αιτημάτων που απορρίπτονται και τους λόγους της απόρριψής τους· τονίζει ότι οι εν λόγω εκθέσεις, οι οποίες καλύπτουν τις ενέργειες που αναλήφθηκαν σε συγκεκριμένο έτος, θα πρέπει να υποβληθούν έως το τέλος του πρώτου τριμήνου του επόμενου έτους·

38. ζητεί, επιπλέον, την υποχρέωση ετήσιας δημόσιας υποβολής εκθέσεων από τις εθνικές αρχές, συμπεριλαμβανομένων τυποποιημένων δεδομένων σχετικά με τον αριθμό των αιτημάτων αφαίρεσης και τη νομική τους βάση, για τον αριθμό των αιτημάτων αφαίρεσης για τα οποία κινήθηκε διαδικασία διοικητικής ή δικαστικής προσφυγής, για την έκβαση αυτών των διαδικασιών, με ιδιαίτερη αναφορά σε όσες κρίθηκε ότι χαρακτηρίστηκαν εσφαλμένα ως παράνομα περιεχόμενο ή δραστηριότητες, και για τον τελικό αριθμό των αποφάσεων που επέβαλαν κυρώσεις, συμπεριλαμβανομένης περιγραφής του τύπου της κύρωσης που επιβλήθηκε·

39. εκφράζει την ανησυχία του για τον κατακερματισμό και την τεκμηριωμένη έλλειψη οικονομικών και ανθρώπινων πόρων για τα όργανα εποπτείας και επίβλεψης· ζητεί αυξημένη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τη ρυθμιστική εποπτεία των ψηφιακών υπηρεσιών·

40. θεωρεί ότι, προκειμένου να διασφαλιστεί η ορθή επιβολή του νόμου για τις ψηφιακές υπηρεσίες, η εποπτεία της συμμόρφωσης με τις διαδικασίες, τις διαδικαστικές εγγυήσεις και τις υποχρεώσεις διαφάνειας που ορίζονται στον εν λόγω νόμο θα πρέπει να εναρμονιστεί στο πλαίσιο της ψηφιακής ενιαίας αγοράς· υποστηρίζει, στο πλαίσιο αυτό, την αυστηρή και αυστηρή επιβολή από μια ανεξάρτητη εποπτική δομή της ΕΕ που έχει την αρμοδιότητα να επιβάλλει πρόστιμα βάσει αξιολόγησης με κριτήριο μια δέσμη σαφώς καθορισμένων παραγόντων, όπως η αναλογικότητα, τεχνικά και οργανωτικά μέτρα, καθώς και η αμέλεια· πιστεύει ότι αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει τη δυνατότητα να βασίζονται τα πρόστιμα σε ποσοστό του ετήσιου παγκόσμιου κύκλου εργασιών της εταιρείας·

41. τονίζει ότι οι έλεγχοι των εσωτερικών πολιτικών και των αλγορίθμων των παρόχων ψηφιακών υπηρεσιών θα πρέπει να διενεργούνται λαμβάνοντας δεόντως υπόψη το δίκαιο της Ένωσης, ιδίως τα θεμελιώδη δικαιώματα των χρηστών των υπηρεσιών, συνεκτιμώντας τη σημασία της απαγόρευσης των διακρίσεων και της ελευθερίας της έκφρασης και της πληροφόρησης σε μια ανοικτή και δημοκρατική κοινωνία, και χωρίς τη δημοσίευση εμπορικά ευαίσθητων δεδομένων· τονίζει ότι είναι αναγκαίο να αξιολογείται, κατόπιν καταγγελίας ή κατόπιν πρωτοβουλίας των εποπτικών φορέων, κατά πόσον και με ποιον τρόπο οι πάροχοι ψηφιακών υπηρεσιών διευρύνουν το περιεχόμενο, για παράδειγμα μέσω μηχανισμών σύστασης και χαρακτηριστικών βελτιστοποίησης, όπως η αυτοσυμπλήρωση και ο προσδιορισμός τάσεων·

42. θεωρεί ότι οι εκθέσεις διαφάνειας που καταρτίζονται από τις πλατφόρμες και τις εθνικές αρμόδιες αρχές θα πρέπει να δημοσιοποιούνται και να αναλύονται για τις διαρθρωτικές τάσεις όσον αφορά την αφαίρεση, τον εντοπισμό και τον αποκλεισμό σε επίπεδο ΕΕ·

43. υπογραμμίζει ότι είναι σημαντικό να δοθεί στους χρήστες η δυνατότητα να επιβάλλουν τα δικά τους θεμελιώδη δικαιώματα στο διαδίκτυο, μεταξύ άλλων μέσω εύκολα προσβάσιμων, αμερόληπτων, διαφανών, αποτελεσματικών και δωρεάν διαδικασιών υποβολής καταγγελιών, μηχανισμών αναφοράς παράνομου περιεχομένου και εγκληματικής συμπεριφοράς για άτομα και εταιρείες, ένδικων μέσων, εκπαιδευτικών μέτρων και ευαισθητοποίησης σε θέματα προστασίας δεδομένων και ασφάλειας των παιδιών στο διαδίκτυο·

Τρίτη, 20 Οκτωβρίου 2020

44. φρονεί ότι η εμπειρία του παρελθόντος έχει αποδείξει ότι είναι αποτελεσματικό να επιτρέπεται η ανάπτυξη καινοτόμων επιχειρηματικών μοντέλων και η ενίσχυση της ψηφιακής ενιαίας αγοράς με την άρση των εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των ψηφιακών υπηρεσιών και την πρόληψη της επιβολής νέων, αδικαιολόγητων εθνικών εμποδίων, και ότι η συνέχιση αυτής της προσέγγισης θα μειώσει τον κατακερματισμό της εσωτερικής αγοράς· θεωρεί, επιπλέον, ότι ο νόμος για τις ψηφιακές υπηρεσίες μπορεί να προσφέρει ευκαιρίες για την ανάπτυξη των γνώσεων και των δεξιοτήτων των πολιτών στον τομέα της ψηφιοποίησης, διασφαλίζοντας παράλληλα ένα υψηλό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών, μεταξύ άλλων με την κατοχύρωση της διαδικτυακής ασφάλειας·

45. τονίζει ότι είναι απολύτως αναγκαίο να υπάρχουν συμφωνημένα πρότυπα στοιχειώδους ασφάλειας στον κυβερνοχώρο, ώστε οι ψηφιακές υπηρεσίες να μπορούν να παρέχουν τα πλήρη οφέλη τους στους πολίτες· σημειώνει, ως εκ τούτου, ότι είναι άμεση ανάγκη τα κράτη μέλη να αναλάβουν συντονισμένη δράση, για να διασφαλίσουν τη βασική κυβερνοϋγιεινή και για να αποτρέψουν κινδύνους που μπορούν να αποφευχθούν στον κυβερνοχώρο, μεταξύ άλλων μέσω νομοθετικών μέτρων·

46. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή.